

خلاصه

زمستان ۱۴۰۴ سخت گذشت اما گذشت و اردیبهشت تا جایی که توانست در مراقبت از جامعه محلی و تسهیلگران و همراهان موسسه کوشید. مهم‌ترین پروژه‌ی اردیبهشت در این فصل و در فصل‌های بعد، ماندن و دوام آوردن است و پاس داشتن انسان در هر جایگاهی که هست و همراهی و مهربانی، در روزهایی که برخی به نام فردیت، از انسانیت فرار می‌کنند.

موسسه توسعه پایدار اردیبهشت

گزارش فعالیت‌های موسسه توسعه پایدار اردیبهشت در زمستان

1404

گزارش فعالیتهای موسسه توسعه پایدار اردیبهشت در زمستان سال ۱۴۰۴

مقدمه

زمستان امسال مثل هر سال با دی ماه شروع شد. دی ماه سرد است و کودکان بیشتر از همیشه در معرض خطر بیماری های فصلی قرار دارند. امتحانات مدرسه آغاز می شود و یکی از شلوغ ترین ماههای فصل زمستان و نیمه ی دوم سال را برای کودکان و معلمان رقم می زند. این دی ماه از جهات مختلفی ویژه و عجیب بود، از این رو که آدمی نمی دانست، ماموریت نهادش را دنبال کند یا به یک مراقبت جمعی بپیوندد. اردیبهشت در کنار پیگیری آموزش کودکان در مراکز آموزش از راه دور که روند کندی را در زمستان طی کرد، سعی کرد، نقشی حمایتی و مراقبت کننده در این زمانه را برای خود تعریف کند. جایی که هم تسهیلگر و هم جامعه ی هدف نیاز مبرمی به شنیده شدن، دیده شدن و همراهی و همدلی داشتند. جایی که جامعه نیاز داشت از خشم خود معنایی بسازد و کودکانی که گاه مدرسه را رها کرده بودند، بتوانند مامنی در گوشه ی مراکز آموزشی و فرهنگی دیگر پیدا کنند و آرام بگیرند، اگر بشود.

بعد از بمباران مردم از شهرهای کنارک و چابهار و جاسک به شهرهای شمالی تر استان آمده اند و مردم فنوج و بنت و نیکشهر و زاهدان مهماندار شده بودند. مواد غذایی در سوپرمارکت ها پیدا می شد اما با توجه به گرانی زیاد، قدرت خرید افراد بخصوص در جوامع همراه اردیبهشت، کمتر شده بود. پس در صحبت با حامیان موسسه، قرار شد برای حدود ۱۷۰ خانواده از کودکانی که در سه مرکز آموزش از راه دور اردیبهشت آموزش می دیدند، بسته های مواد غذایی و بهداشتی براساس فرهنگ و نیاز زندگی خودشان توسط دوستان ساکن در توتان و فنوج و زاهدان که همه از اعضای هیات مدیره ی موسسه و اغلب معلم مدرسه هستند تهیه و تحویل شود. این اقلام ناچیز و این گروه کوچک بود. اما همدلی و همراهی در این شرایط برای جمع مهم بود. اینکه کنار همدیگر باشند.

آموزش در هر سه مرکز آموزش از راه دور

تعطیلی مدارس و مجازی شدن آموزش که در مناطقی مثل سیستان و بلوچستان در اغلب موارد، مساوی با تعطیلی کامل آموزش است، دغدغه ی دیگری بوده و هست. بخصوص دانش آموزان کلاس اول از یادگیری حروف الفبا باز می ماندند. پس اتاق های کوچک مراکز آموزش از راه دور تبدیل به جاهایی شد که کودکان دور هم جمع شوند و کتاب بخوانند و معلمان همراه موسسه، بتوانند از فضا برای یادآوری آموزش به کودکان کلاس اول و ششم استفاده کنند.

ساخت مرکز آموزش از راه دور پشت قلعه

با توجه به اینکه مرکز آموزش از راه دور فنوج در خیاطخانه مستقر بوده است و اغلب در ساعات کار خیاطخانه امکان برگزاری کلاس وجود نداشت، به پیشنهاد دوستان فنوجی و با همت کدخدای روستای پشت قلعه که چسبیده به شهرستان

فנוج است، زمینی برای احداث اتاق مرکز آموزش از راه دور پشت قلعه، اهدا شد. با کمک همراهان اردیبهشت و کار داوطلبانه‌ی مردم فנוج و پشت قلعه، کار ساخت اتاق آغاز شده است. در سال پیش رو یکی از کارهای موسسه تجهیز و راه‌اندازی این مرکز است تا در کنار مرکز فנוج در خیاطخانه بتوانند، ساعات و عناوین آموزشی بیشتر و با کیفیت‌تر و مخاطبان بیشتری را همراهی کند. اگر جنگ پایان یابد، صلح بیاید و زندگی با بهار به سرزمین ما پا بگذارد اتاقی بسازیم، شکوه زندگی همین اتفاقات کوچک روزمره خواهد بود که معنایی ژرف می‌یابد و آدمی بجز تعادل زندگی روزمره مگر چه می‌خواهد؟!

تصویر شماره یک: شروع ساخت مرکز آموزش از راه دور اردیبهشت در روستای پشت قلعه فנוج با کمک داوطلبانه مردم

با وجود برخی حملات به زیرساخت‌ها، ساخت اتاقی که از آذر ۱۴۰۴ در پشت قلعه‌ی فנוج در حال انجام بود، مدتی متوقف شد. اما با همکاری کدخدای پشت قلعه و دوستان ما در فנוج که عضویت‌شان در هیات مدیره‌ی موسسه، اختیار و مسئولیت و عاملیت تازه‌ای را به آنها داده بود، قرار شد با همکاری داوطلبانه‌ی مردم محل به عنوان بنا و... کار ساخت اتاق را پی بگیرند و موسسه توانش را برای تامین مصالح و تجهیز اتاق به کامپیوتر و دیگر اقلام مورد نیاز مراکز آموزش از راه دور به کار بگیرد.

در نهایت به نظر می‌رسد، انجام هر حرکتی در محلات به صورت خانواده‌محور می‌تواند انجام شود و حضور یک تسهیلگر از خود محله که آشنا به فرهنگ و روابط محله و نیازهای مردم است می‌تواند بسیار راهگشا باشد.